

Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

1939	Ausgegeben zu Krakau, den 20. November 1939 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 20 listopada 1939 r.	Nr. 7 nr.
------	--	--------------

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona
15. 11. 39	Devisenverordnung für das Generalgouvernement	44
	Rozporządzenie Dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa	44
20. 11. 39	Berordnung über die Errichtung einer Berrechnungsstelle im Generalgouvernement	52
	Rozporządzenie o założeniu Urzędu Rozrachunkowego w Generalnym Gubernatorstwie	52
20. 11. 39	Anordnung Nr. 1 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs	53
	Zarządzenie Nr. 1 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora	53
20. 11. 39	Anordnung Nr. 2 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs	54
	Zarządzenie Nr. 2 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora	54
20. 11. 39	Anordnung Nr. 3 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs	55
	Zarządzenie Nr. 3 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora	55
20. 11. 39	Anordnung Nr. 4 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs	57
	Zarządzenie Nr. 4 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora	57
20. 11. 39	Anordnung Nr. 5 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs	58
	Zarządzenie Nr. 5 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora	58

Devisenverordnung für das Generalgouvernement.

Vom 15. November 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichsanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Devisenbehörden, Auskunftspflicht

(1) Zur Durchführung der Devisenbewirtschaftung wird innerhalb der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs eine Devisenstelle gebildet. Der Leiter der Abteilung Devisen ist gleichzeitig Leiter der Devisenstelle. Die Devisenstelle führt die Bezeichnung:

Devisenstelle Krakau.

(2) Soweit für Rechtsgeschäfte und Handlungen nach dieser Verordnung eine Genehmigung erforderlich ist, wird die Genehmigung von der Devisenstelle erteilt. Die Devisenstelle kann die Genehmigung von Bedingungen abhängig machen und mit Auflagen verknüpfen sowie zur Deckung der Verwaltungskosten Gebühren erheben.

(3) Die Devisenstelle, die Reichskreditkassen und die Devisenschutzkommandos können von jedermann Auskünfte oder Meldungen verlangen, die sich unmittelbar oder mittelbar auf devisenwirtschaftlich erhebliche Umstände oder auf Geschäfte und Handlungen beziehen, die nach dieser Verordnung oder ihren Durchführungsvorschriften verboten oder Beschränkungen unterworfen sind. Hierbei kann die Vorlage von Geschäftsbüchern und anderen Belegen und das persönliche Erscheinen eines Auskunftspflichtigen verlangt werden. Die Richtigkeit einer Auskunft ist den auskunftsberechtigten Stellen gegenüber auf Verlangen an Eides Statt zu versichern.

§ 2

Begriffsbestimmungen

(1) Im Sinne dieser Verordnung sind

1. Zahlungsmittel:

Geldsorten (Münzgeld, Papiergeld, Banknoten u. dgl.), Auszahlungen, Anweisungen, Schecks und Wechsel;

2. ausländische Zahlungsmittel:

Alle nicht auf Zloty lautende Zahlungsmittel;
Solange die Reichskreditkassenscheine nicht eingezogen sind, gelten diese als inländische Zahlungsmittel;

3. Handel mit ausländischen Zahlungsmitteln: Erwerb, Veräußerung oder Verpfändung von ausländischen Zahlungsmitteln auf Grund eines Kaufes, Verkaufs, Tausches, Darlehens oder eines anderen entgeltlichen Rechtsgeschäfts sowie der Abschluß von Termingeschäften, und zwar ohne Rücksicht darauf, ob diese Geschäfte gewerbsmäßig oder nur gelegentlich und ob sie im Inlande oder im Auslande abgeschlossen werden;

Rozporządzenie Dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 15 listopada 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich, z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Urzędy dewizowe, obowiązek udzielania informacji

(1) Celem przeprowadzenia gospodarowania dewizami, utwarza się we Wydziale Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora Urząd Dewizowy. Kierownikiem Wydziału Dewiz jest równocześnie Kierownikiem Urzędu Dewizowego. Urząd Dewizowy prowadzi nazwę: Devisenstelle Krakau (Urząd Dewizowy Kraków).

(2) Jeżeli dla czynności prawnych i działań według niniejszego rozporządzenia wymagane jest zezwolenie, wówczas zezwolenia udziela Urząd Dewizowy. Urząd Dewizowy może udzielenie zezwolenia uzależnić od warunków i połączyć je z nałożeniem zleceń oraz na pokrycie kosztów administracyjnych pobrać opłaty.

(3) Urząd Dewizowy, Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej i Devisenschutzkommandos (Brygady Ochrony Dewiz) zażądać mogą od każdego informacyj lub zgłoszeń, odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do okoliczności ważnych pod względem dewizowo-gospodarczym lub do czynności i działań, podlegających według niniejszego rozporządzenia lub przepisów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia zakazom lub ograniczeniom. Do tego zażądane być może przedłożenie ksiąg handlowych i innych dowodów, oraz osobiste stawienie się obowiązanego do udzielenia informacji. Prawdziwość informacji należy na żądanie wobec urzędów, uprawnionych do zaciągania informacji, zareczyć w miejsce przysięgi.

§ 2

Definicja pojęć

(1) W myśl niniejszego rozporządzenia są

1. Środkami płatniczymi:

rodzaje pieniędzy (monety, pieniądze papierowe, banknoty i t. p.), wypłacenia, przekazy, czek i weksle;

2. Zagranicznymi środkami płatniczymi:

wszystkie środki płatnicze nie opiewające na złote;

dopóki nie wycofa się z obiegu asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, uważa się je za krajowe środki płatnicze.

3. Handlem zagranicznymi środkami płatniczymi:

nabywanie, zbycie lub zastawienie zagranicznych środków płatniczych na podstawie kupna, sprzedaży, zamiany, pożyczki lub innej odpłatnej czynności prawnej, jak również zawieranie interesów terminowych, a mianowicie bez względu na to, czy zostały zawodowo lub tylko okolicznościowo, czy w kraju lub za granicą zawarte;

4. Gold:
Goldmünzen, Feingold und legiertes Gold (roh oder als Halbmaterial);
5. Edelmetalle:
Silber, Platin und Platinmetalle in den im Handel mit solchen Metallen üblichen Formen (roh oder als Halbmaterial);
6. Wertpapiere:
Wertpapiere, die ihrer Art nach für den Handel an einer Wertpapierbörse geeignet sind, sowie Zins- und Gewinnanteilscheine;
7. inländische Wertpapiere:
Wertpapiere, die von einem Inländer ausgestellt sind, sowie Anteilscheine (Zertifikate, Notes), die von einem ausländischen Treuhänder auf Grund inländischer Wertpapiere oder von Schuldscheinen ausgegeben sind;
8. ausländische Wertpapiere:
Wertpapiere, die von einem Ausländer ausgestellt worden sind, sowie Anteilscheine, die von einem ausländischen Treuhänder auf Grund ausländischer oder gemischter (ausländischer und inländischer) Wertpapiere oder Schuldscheine ausgegeben sind;
9. Devisenbanken:
Kreditinstitute, die von der Reichskreditkasse zum Handel mit ausländischen Zahlungsmitteln schriftlich ermächtigt worden sind.

(2) Inländer im Sinne dieser Verordnung sind natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung im Generalgouvernement haben. Ausländer im Sinne dieser Verordnung sind natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung außerhalb des Generalgouvernements haben. Die Devisenstelle kann im Zweifelsfalle verbindlich feststellen, ob eine bestimmte Person als Inländer oder Ausländer zu behandeln ist.

§ 3

Handel mit ausländischen Zahlungsmitteln

(1) Mit ausländischen Zahlungsmitteln (§ 2 Abs. 1 Nr. 2) dürfen nur die Reichskreditkasse und solche Kreditinstitute handeln, die von der Reichskreditkasse hierzu ermächtigt sind.

(2) Wer nicht im Besitz einer nach Abs. 1 verliehenen Ermächtigung ist, darf nur mit Genehmigung

- a) ausländische Zahlungsmittel gegen inländische Zahlungsmittel erwerben und
- b) über ausländische Zahlungsmittel verfügen, es sei denn, daß es sich um deren Ablieferung an die Reichskreditkasse oder eine Devisenbank handelt.

§ 4

Kursvorschriften

(1) Ausländische Zahlungsmittel (§ 2 Abs. 1 Nr. 2) und Forderungen in ausländischer Währung, für die von der Reichskreditkasse Kurse veröffentlicht werden, dürfen gegen inländische Zahlungsmittel zu keinem höheren als dem letztbekanntem, von der Reichskreditkasse veröffentlichten Kurs erworben oder veräußert werden.

4. Zlotem:
monety złote, czyste złoto i aliaz złota (nie-obrobiony lub jako półmaterial);
5. Metalami szlachetnymi:
srebro, platyna i platynowce we formach używanych w handlu takimi metalami (nie-obrobione lub jako półmaterial);
6. Papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, które według ich rodzaju nadają się do handlu na giełdzie, jak również kupony procentowe i dywidendowe;
7. Krajowymi papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, wystawione przez krajowca oraz świadectwa udziałowe (certyfikaty, notes), wydane przez zagranicznego fiducjarjusza na podstawie krajowych papierów wartościowych lub skryptów dłużnych;
8. Zagranicznymi papierami wartościowymi:
papiery wartościowe, wystawione przez cudzoziemca oraz świadectwa udziałowe, wydane przez zagranicznego fiducjarjusza na podstawie zagranicznych lub mieszanych (zagranicznych i krajowych) papierów wartościowych lub skryptów dłużnych;
9. Bankami Dewizowymi:
instytucje kredytowe, upoważnione piśmienniczej przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

(2) Krajowcami w pojęciu niniejszego rozporządzenia są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Cudzoziemcami w pojęciu niniejszego rozporządzenia są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa. Urząd Dewizowy może w razie wątpliwości wiążąco ustalić, czy daną osobę traktować należy jako krajowca czy cudzoziemca.

§ 3

Handel zagranicznymi środkami płatniczymi

(1) Handlem zagranicznymi środkami płatniczymi (§ 2 ust. 1 nr. 2) zająć się mogą wyłącznie Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej i takie instytucje kredytowe, które zostały do tego upoważnione przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej.

(2) Kto nie jest w posiadaniu upoważnienia nadanego według ust. 1. może tylko za zezwoleniem

- a) nabyć zagraniczne środki płatnicze wzamian za krajowe środki płatnicze i
- b) rozporządzać zagranicznymi środkami płatniczymi, chyba że chodzi o dostarczenie Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej lub Bankowi Dewizowemu.

§ 4

Przepisy kursowe

(1) Zagraniczne środki płatnicze (§ 2 ust. 1 nr. 2) i wierzytelności w walucie zagranicznej, dla których Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej ogłasza kursy, wolno wzamian za krajowe środki płatnicze nabywać i zbywać po kursie nie wyższym niż ostatnio znanym, przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszonym.

(2) Der Kurs für Auszahlungen ist auch für die Geschäfte in Geldsorten maßgebend, wenn von der Reichskreditkasse für die Geldsorten kein besonderer Kurs veröffentlicht wird.

(3) Ausländische Zahlungsmittel und Forderungen in ausländischer Währung, für die einen Kursveröffentlichung durch die Reichskreditkasse nicht erfolgt, dürfen gegen inländische Zahlungsmittel zu keinem höheren als einem Preis erworben oder veräußert werden, der auf der Grundlage einerseits eines lehtbekannten ausländischen Briefkurses dieses Zahlungsmittels und andererseits des lehtbekannten von der Reichskreditkasse veröffentlichten Briefkurses der Währung des Auslandsbörsenplatzes errechnet ist.

(4) Die Devisenstelle kann Ausnahmen von den Vorschriften der Absätze 1 bis 3 zulassen.

§ 5

Zahlungen ins Ausland, Zahlungen im Inland an Ausländer oder zugunsten von Ausländern

Nur mit Genehmigung ist es gestattet:

- a) Zahlungen ins Ausland in inländischen oder ausländischen Zahlungsmitteln oder in anderer Weise zu leisten;
- b) Zahlungen im Inland an einen Ausländer oder an einen Inländer zugunsten eines Ausländers in inländischen oder ausländischen Zahlungsmitteln oder in anderer Weise zu leisten; ein Inländer darf von einem anderen Inländer Zahlungen zugunsten eines Ausländers nur dann entgegennehmen, wenn er sich die Gewißheit verschafft, daß die Zahlung genehmigt ist oder keiner Genehmigung bedarf.

§ 6

Verfügungen über Forderungen

Nur mit Genehmigung darf verfügt werden über:

- a) Forderungen gegen Ausländer, es sei denn, daß der Erlös an die Reichskreditkasse oder eine Devisenbank abgeliefert wird;
- b) Forderungen eines Ausländers in in- oder ausländischer Währung gegen einen Inländer;
- c) Forderungen in in- oder ausländischer Währung zwischen Inländern zugunsten eines Ausländers.

§ 7

Aus- und Einfuhr von Zahlungsmitteln

(1) Nur mit Genehmigung dürfen inländische und ausländische Zahlungsmittel jeder Art, einschließlich der außer Kurs gesetzten Geldsorten, in das Ausland ausgeführt werden.

(2) Nur mit Genehmigung dürfen inländische oder auf Reichsmark oder Tschechenkronen lautende Geldsorten einschließlich der außer Kurs gesetzten aus dem Auslande eingeführt werden. Der inländische Empfänger hat den Empfang der ohne Genehmigung eingeführten Geldsorten binnen drei Tagen der Devisenstelle anzuzeigen.

(3) Einer Genehmigung bedarf es nicht für die

(2) Kurs wypląt miarodajny też jest dla transakcyj w rodzajach pieniądza, jeżeli dla rodzaju pieniądza nie bywa przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszony kurs specjalny.

(3) Zagraniczne środki płatnicze i wierzytelności w walucie zagranicznej, dla których ogłoszenie kursów przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej nie następuje, wolno wzamian za krajowe środki płatnicze nabywać lub zbywać po cenie nie wyższej, niż obliczonej na podstawie z jednej strony ostatnio znanego zagranicznego kursu podaży tegoż środka płatniczego i z drugiej strony ostatnio znanego, przez Kredytową Kasę Rzeszy Niemieckiej ogłoszonego kursu popytu waluty na giełdzie zagranicznej.

(4) Urząd Dewizowy może od przepisów ustępów 1 do 3 zezwalać na wyjątki.

§ 5

Przekazy za granicę, zapłaty cudzoziemcom lub na rzecz cudzoziemców w kraju

Tylko za zezwoleniem dozwolone jest:

- a) uskutecznianie wypląt za granicę krajowymi lub zagranicznymi środkami płatniczymi lub innymi sposobami;
- b) uskutecznianie zapłat w kraju cudzoziemcom lub krajowcom na rzecz cudzoziemców krajowymi lub zagranicznymi środkami płatniczymi lub w inny sposób; krajowcowi wolno przyjmować zapłaty od krajowca na rzecz cudzoziemca tylko wtedy, gdy zapewnił się, że zapłata jest zezwolona lub zezwolenia nie wymaga.

§ 6

Rozporządzania wierzytelnościami

Tylko za zezwoleniem rozporządzać wolno:

- a) wierzytelnościami wobec zagranicy, chyba że dochodu dostarcza się Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej lub Bankowi Dewizowemu;
- b) wierzytelnościami cudzoziemca do krajowca w walucie krajowej lub zagranicznej;
- c) wierzytelnościami w walucie krajowej lub zagranicznej między krajowcami na rzecz cudzoziemca.

§ 7

Wywóz i przywóz środków płatniczych

(1) Tylko za zezwoleniem wolno wszelkiego rodzaju środki płatnicze krajowe i zagraniczne, łącznie z walutami wycofanymi z obiegu, wywieźć za granicę.

(2) Tylko za zezwoleniem wolno waluty krajowe lub opiewające na marki niemieckie lub korony czeskie, łącznie z wycofanymi z obiegu, przywieźć z zagranicy. Odbiorca krajowy winien w ciągu 3 dni zgłaszać Urzędowi Dewizowemu odbiór walut, przywiezionych bez zezwolenia.

(3) Zezwolenie nie jest wymagane dla wy-

Aus- und Einfuhr von inländischen Geldsorten bis zu 20 Zloty im Reiseverkehr und bis zu 5 Zloty, jedoch höchstens 50 Zloty monatlich, im Grenzverkehr.

§ 8

Gold und andere Edelmetalle

(1) Gold, andere Edelmetalle und Bruchmaterial aus diesen Metallen dürfen nur mit Genehmigung in das Ausland ausgeführt werden. Das gleiche gilt für solche ganz oder teilweise aus Gold oder anderen Edelmetallen hergestellte Halb- und Fertigwaren, die üblicherweise nicht aus diesen Metallen hergestellt werden.

(2) Gold darf ein Inländer im Inlande nur mit Genehmigung einem Ausländer oder zugunsten eines solchen einem Inländer aushändigen.

§ 9

Wertpapiere

Nur mit Genehmigung ist es gestattet:

- a) inländische und ausländische Wertpapiere aus dem Ausland einzuführen oder in das Ausland ausführen,
- b) inländische und ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Inländer auf einen Ausländer zu übertragen (durch buchmäßige Übertragung, Hinterlegung in ein Depot, Umschreibung des Depots auf einen anderen Namen, Ausfolgung u. dgl.), es sei denn, daß ausländische Wertpapiere im Auslande unter Ablieferung des Erlöses an die Reichskreditkassa verkauft werden,
- c) inländische und ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Ausländer auf einen Inländer zu übertragen;
- d) ausländische Wertpapiere zur Übereignung, Verpfändung oder zu einem anderen Zweck von einem Inländer auf einen anderen Inländer zu übertragen und
- e) Depots (Depositenkonten) inländischer und ausländischer Wertpapiere im Inlande zugunsten von Ausländern oder im Auslande zugunsten von Inländern zu errichten und zu unterhalten sowie die Rechte an diesen Wertpapierdepots zu ändern.

§ 10

Grundstücke, Anteilsrechte

(1) Unbeschadet anderer Vorschriften ist es nur mit Genehmigung gestattet:

- a) über ein ausländisches Grundstück eines Inländers oder über ein Recht eines Inländers an einem ausländischen Grundstück zu verfügen,
- b) über ein inländisches Grundstück eines Ausländers oder über ein Recht eines Ausländers an einem inländischen Grundstück zu verfügen,
- c) über ein inländisches Grundstück eines Inländers oder über ein Recht eines Inländers an einem inländischen Grundstück zugunsten eines Ausländers zu verfügen.

i przywozu walut krajowych do wysokości 20 złotych w ruchu turystycznym, a do wysokości 5 złotych, najwyżej jednak 50 złotych miesięcznie, w ruchu granicznym.

§ 8

Złoto i inne metale szlachetne

(1) Złoto, inne metale i złom tych metali wolno tylko za zezwoleniem wywieźć za granicę. Odnosi się to również do półfabrykatów i wyrobów gotowych, wyrobionych w całości lub częściowo ze złota lub innych metali szlachetnych, które zwykle nie bywają wyrabiane z tych metali.

(2) Krajowcowi wolno złoto wręczyć w kraju cudzoziemcowi lub krajowcowi na rzecz cudzoziemca tylko za zezwoleniem.

§ 9

Papiery wartościowe

Tylko za zezwoleniem wolno:

- a) krajowe i zagraniczne papiery wartościowe przywieźć z zagranicy lub wywieźć za granicę;
- b) krajowe i zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z krajowca na cudzoziemca przenieść (przez przeniesienie księgowie, zdeponowanie, przepisanie depozytu na inne nazwisko, wręczenie i t. p.), chyba, że zagraniczne papiery wartościowe sprzedaje się za granicą i uzyskaną kwotę dostarcza się Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej;
- c) krajowe i zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z cudzoziemca na krajowca przenieść;
- d) zagraniczne papiery wartościowe celem przewłaszczenia, zastawienia lub w innym celu z krajowca na krajowca przenieść, i
- e) depozyty (konta depozytowe) krajowych i zagranicznych papierów wartościowych w kraju na rzecz cudzoziemców, lub za granicą na rzecz krajowców założyć i podtrzymywać, jak również prawa na tych depozytach papierów wartościowych zmieniać.

§ 10

Nieruchomości,
prawa udziałowe

(1) Bez uszczerbku dla innych przepisów wolno tylko za zezwoleniem:

- a) zagraniczną nieruchomością krajowca lub prawem krajowca na nieruchomości zagranicznej rozporządzać,
- b) krajową nieruchomością cudzoziemca lub prawem cudzoziemca na nieruchomości krajowej rozporządzać,
- c) krajową nieruchomością krajowca lub prawem krajowca na nieruchomości krajowej na rzecz cudzoziemca rozporządzać.

(2) Die Bestimmungen des Abs. 1 gelten sinngemäß für die Verfügung über Anteilsrechte an Gemeinschaften, Gesellschaften oder Körperschaften; sind jedoch diese Anteilsrechte in Wertpapieren verbrieft, gelten für sie ausschließlich die Vorschriften über Wertpapiere (§ 9).

(3) Nur mit Genehmigung darf ein Inländer

- a) Anteilsrechte an ausländischen Gemeinschaften, Gesellschaften oder Körperschaften entgeltlich erwerben und
- b) über Anteilsrechte an inländischen Gemeinschaften, Gesellschaften oder Körperschaften zugunsten von Ausländern verfügen.

§ 11

Kredite und Sicherheiten

(1) Die Einräumung von Krediten an Ausländer und die Bestellung von Sicherheiten für ausländische Gläubiger bedarf der Genehmigung.

(2) Eine Genehmigung ist nicht erforderlich für die Einräumung der handelsüblichen Frist für die Zahlung des Kaufpreises für gelieferte Waren (Warenkredite) und des Gegenwertes für gewerbliche Leistungen im Zusammenhang mit dem Warenverkehr (Frachtkosten u. dgl.).

§ 12

Anbietungs- und Ablieferungspflicht

(1) Inländer haben nachstehende Werte, soweit sie ihnen am 14. Oktober 1939 gehörten oder in der Zeit vom 14. Oktober bis zum 20. November 1939 angefallen sind, der örtlich zuständigen Reichskreditkasse unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank bis zu einem von dem Leiter der Abteilung Devisen zu bestimmenden Zeitpunkt anzubieten und auf Verlangen zu verkaufen und zu übertragen:

- a) ausländische Zahlungsmittel,
- b) Forderungen in ausländischer Währung,
- c) auf inländische Währung lautende Wechsel und Schecks, die auf das Ausland gezogen sind,
- d) Forderungen in inländischer Währung gegen Ausländer,
- e) Gold,
- f) ausländische Wertpapiere.

(2) Solange die Reichskreditkasse die gemäß Abs. 1 anzubietenden Werte nicht freigegeben hat, darf über diese Werte anders als durch Verkauf an die Reichskreditkasse unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank nur mit Genehmigung verfügt werden.

(3) Inländer haben Werte der in Abs. 1 genannten Art, die ihnen nach dem 20. November 1939 anders als durch Erwerb auf Grund einer Genehmigung anfallen, binnen drei Tagen nach dem Anfall der örtlich zuständigen Reichskreditkasse unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank anzubieten und auf Verlangen zu verkaufen und zu übertragen. Wenn nichts anderes bestimmt ist, sind die im Rahmen einer Genehmigung erworbenen Werte innerhalb von drei Tagen nach dem Unwirksamwerden der Genehmigung anzubieten, soweit der Erwerber die Werte

(2) Przepisy ust. 1 obowiązują analogicznie dla rozporządzeń prawami udziałowymi we wspólnotach, spółkach lub korporacjach; jeżeli jednak owe prawa udziałowe poręczone są w papierach wartościowych, wówczas obowiązują dla nich wyłącznie przepisy o papierach wartościowych (§ 9).

(3) Tylko za zezwoleniem wolno krajowcowi:

- a) prawa udziałowe w zagranicznych wspólnotach, spółkach lub korporacjach odpłatnie nabyć i
- b) prawami udziałowymi w zagranicznych wspólnotach, spółkach lub korporacjach na rzecz cudzoziemców rozporządzać.

§ 11

Kredyty i zabezpieczenia

(1) Udzielanie kredytów cudzoziemcom i ustanowienie zabezpieczeń dla wierzycieli zagranicznych wymagają zezwolenia.

(2) Zezwolenie nie jest potrzebne na udzielanie terminu wedle zwyczaju handlowego do zapłaty ceny kupna za dostarczone towary (kredyty towarowe) i równowartości za świadczenia przemysłowe w związku z obrotem towarowym (koszty przewozowe i t. p.).

§ 12

Obowiązek zaofiarowania i odstąpienia.

(1) Krajowcy winni niżej wymienione wartości, jeżeli dnia 14 października 1939 r. należały do nich lub w czasie od dnia 14 października do dnia 20 listopada 1939 r. im przypadły, zaofiarować i na żądanie sprzedać i przenieść właściwej miejscowo Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego:

- a) zagraniczne środki płatnicze,
- b) wierzytelności w walucie zagranicznej,
- c) weksle i czek, opiewające na walutę krajową, trasowane na zagranicę,
- d) wierzytelności do cudzoziemców w walucie krajowej,
- e) złoto,
- f) zagraniczne papiery wartościowe.

(2) Dopóki Kredytowa Kasa Rzeszy Niemieckiej wartości, które według ust. 1 należy zaofiarować, nie zwolniła, wolno wartościami tymi rozporządzać inaczej niż sprzedaż Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego tylko za zezwoleniem.

(3) Krajowcy winni wartości rodzaju określonego w ust. 1, które im przypadają po dniu 20 listopada 1939 r. w inny sposób, niż przez nabycie na podstawie zezwolenia, w ciągu trzech dni po przypadku zaofiarować i na żądanie sprzedać i przenieść właściwej miejscowo Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego. Jeżeli nie inaczej postanowiono, należy wartości nabyte w ramach zezwolenia zaofiarować w ciągu trzech dni po utracie mocy zezwolenia, o ile nabywca wtedy jeszcze wartości te posiada. Kto w chwili wej-

dann noch besitzt. Wer sich beim Eintritt der Anbietungspflicht nicht im Generalgouvernement befindet, hat die Anbietung spätestens zehn Tage nach der Rückkehr in das Generalgouvernement vorzunehmen.

(4) Personen, die Inländer werden, haben ihre in diesem Zeitpunkt vorhandenen Werte der im Abs. 1 genannten Art innerhalb von zehn Tagen der zuständigen Reichskreditkasse unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank anzubieten. Diese Personen haben der Reichskreditkasse in gleicher Weise anzubieten

- a) solche Forderungen gegen Inländer, die sie im Auslande nach dem 31. Dezember 1933 erworben oder sonst erlangt haben,
- b) andere als die im Abs. 1 Buchst. f) genannten Wertpapiere, die sie nach dem 31. Dezember 1933 erworben oder sonst erlangt haben.

(5) Pflichten, die dem Eigentümer des anzubietenden Gegenstandes obliegen, sind in gleicher Weise von dem zu erfüllen, der den Gegenstand als ihm gehörig besitzt oder der durch einen Treuhänder oder in sonstiger Weise die Verfügungsmacht über den Gegenstand ausübt.

§ 13

Auswanderung

(1) Verlegt ein Inländer seinen Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt in das Ausland (Auswanderer), so bleibt er weiterhin den durch diese Verordnung und durch die auf Grund derselben erlassenen Vorschriften festgesetzten Beschränkungen, Verboten und Pflichten für solche Werte unterworfen, die ihm im Zeitpunkt seiner Auswanderung gehören, sowie für Erlöse, Erträgnisse und Werte, die an deren Stelle treten. Diese Beschränkungen, Verbote, und Pflichten erstrecken sich auch

- a) auf der Erlös von Waren, die ein Auswanderer im Zeitpunkt der Auswanderung im Auslande besitzt, bei der Auswanderung mit sich führt oder sich aus dem Inlande nachsenden läßt, es sei denn, daß es sich um Sachen handelt, die auf Grund einer Genehmigung in das Ausland ausgeführt worden sind,
- b) auf den Erlös und die Erträgnisse von gewerblichen Schutzrechten, die ein Auswanderer im Zeitpunkt der Auswanderung besitzt und
- c) auf den Erlös und die Erträgnisse von Urheberrechten und Verlagsrechten, die ein Auswanderer schon vor der Auswanderung durch Rechtshandlung unter Lebenden oder von Todes wegen erworben hat.

(2) Den im Abs. 1 erwähnten Beschränkungen, Verboten und Pflichten sind mit Wirkung vom 14. Oktober 1939 ab auch Personen unterworfen, die nach dem 31. Dezember 1938 ausgewandert sind.

§ 14

Ausfuhr von Umzugsgut

Nur mit Genehmigung dürfen Auswanderer Umzugsgut und sonstige Sachen ins Ausland ausführen.

ścia w życie obowiązku zaferowania nie znajduje się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, powinien zaferowania najpóźniej 10 dni po jego powrocie do Generalnego Gubernatorstwa dokonać.

(4) Osoby, stające się krajowcami, winne posiadane w tej chwili wartości rodzaju, oznaczonego w ust. 1, w ciągu 10 dni zaferować właściwej Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego. Osoby te winne Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej w równy sposób zaferować:

- a) takie wierzytelności do krajowców, które nabyły lub uzyskały w inny sposób zagranicą po dniu 31 grudnia 1933 r.,
- b) inne papiery wartościowe niż wymienione w ust. 1 pod lit. f), które nabyły lub uzyskały w inny sposób po dniu 31 grudnia 1939 r.

(5) Obowiązki, mające właściciel przedmiotu, podlegającego obowiązkowi zaferowania, powinny być zarówno przez tego spełnione, kto przedmiot posiada jako należący do niego lub przez fiducjarjusza lub w inny sposób wykonuje moc rozporządzania przedmiotem.

§ 13

Emigracja

(1) Jeżeli krajowiec przenosi swe miejsce zamieszkania lub stałego pobytu do zagranicy (emigrant), wówczas podlega on nadal ograniczeniom, zakazom i obowiązkom, ustanowionym niniejszym rozporządzeniem lub przepisami na jego podstawie wydanymi względem wartości należących do niego w chwili emigracji, jak również względem uzyskanych kwot, dochodów i wartości, wstępujących w ich miejsce. Niniejsze ograniczenia, zakazy i obowiązki rozciągają się również:

- a) na dochody z towarów, które emigrant posiada za granicą w czasie emigracji, zabiera przy emigracji ze sobą, lub każe sobie przesłać z kraju, chyba że chodzi o rzeczy, których eksport za granicę nastąpił za zezwoleniem,
- b) na dochody i pożytki z przemysłowych praw ochronnych, które emigrant posiada w chwili emigracji i
- c) na dochody i pożytki z praw autorskich i nakładu, które emigrant nabył już przed emigracją czynnością prawną między żyjącymi lub na wypadek śmierci.

(2) Ograniczeniom, zakazom i obowiązkom, wymienionym w ust. 1, podlegają z mocą obowiązującą od dnia 14 października 1939 r. również osoby, które wyemigrowały po dniu 31 grudnia 1938 r.

§ 14

Wywóz mienia przeprowadzki

Tylko za zezwoleniem wolno emigrantom wywieźć za granicę mienie przeprowadzki i inne rzeczy.

§ 15

Sicherungsanordnungen

(1) Besteht hinreichender Verdacht, daß ein Inländer oder Ausländer beabsichtigt, unter Verletzung oder Umgehung der bestehenden Vorschriften Vermögenswerte der Devisenbewirtschaftung zu entziehen, so können die Devisenstelle sowie die Devisenschutzkommandos anordnen, daß der Betroffene über sein Vermögen oder über bestimmte Vermögensgegenstände nur mit Genehmigung verfügen darf. Diese Stellen können auch in anderen Fällen die Anordnungen treffen, die zur Sicherung der Devisenbestände und des Devisenaufkommens erforderlich sind. Soweit die getroffenen Anordnungen einer Vollziehung bedürfen, werden sie von der Stelle, die sie erlassen hat, vollzogen. Die Devisenstelle und die Devisenschutzkommandos können die Hauptzollämter und den örtlich zuständigen Kreishauptmann um Amtshilfe ersuchen. Der Betroffene hat die Kosten der Maßnahmen zu tragen, die auf Grund der vorstehenden Bestimmungen durchgeführt werden, soweit nicht die Maßnahmen als von vornherein unbearbeitet aufgehoben werden. Mehrere Betroffene haften als Gesamtschuldner. Die Erstattung von Kosten, die den Betroffenen entstehen, ist ausgeschlossen.

(2) Wegen der allgemeinen Sicherstellung jüdischen Vermögens ergehen besondere Anordnungen.

§ 16

Strafbestimmungen

(1) Wer den Vorschriften dieser Verordnung vorsätzlich zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis oder in besonders schweren Fällen mit Zuchthaus bis zu zehn Jahren sowie mit Geldstrafe bis zum zehnfachen Betrag der Werte, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen, oder mit einer dieser Strafen bestraft. Der Versuch ist strafbar. Wird die Zuwiderhandlung fahrlässig begangen, tritt nur Geldstrafe ein; anstelle einer Geldstrafe tritt bei Nichtbeitreibbarkeit Gefängnis. Die gleiche Strafe trifft den, der einer Anordnung der Devisenstelle oder einer mit devisenwirtschaftlichen Aufgaben betrauten Stelle zuwiderhandelt oder nicht, nicht rechtzeitig oder nicht ordnungsgemäß nachkommt.

(2) Mit der im Abs. 1 bezeichneten Strafe wird ferner bestraft, wer vorsätzlich zu einer im Abs. 1 mit Strafe bedrohten Handlung auffordert, anreizt oder sich erbietet.

(3) Daneben können die Werte, auf die sich die strafbaren Handlungen beziehen, einbezogen werden, auch wenn sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehören.

(4) Ist die Einziehung der im Abs. 3 genannten Werte nicht möglich, so kann auf Einziehung eines diesen Werten entsprechenden Betrages erkannt werden (Ersatzeinziehung).

§ 17

Strafprozessuale Vorschriften

(1) Die Aburteilung der Devisenzuwiderhandlungen erfolgt durch die Sondergerichte. In dem Strafverfahren hat die Devisenstelle die Rechte eines Nebenklägers.

§ 15

Zarządzenia zapobiegawcze

(1) Jeżeli uzasadnione podejrzenie istnieje, że krajowiec lub cudzoziemiec usiłuje, z naruszeniem lub obejściem przepisów istniejących, pozabawić gospodarowanie dewizami wartości majątkowych, wówczas Urząd Dewizowy, jak również Devisenschutzkommandos (Brygady Ochrony Dewiz) mogą zarządzić, że dotkniętemu wolno rozporządzać swym majątkiem lub oznaczonymi przedmiotami majątkowymi tylko za zezwoleniem. Wymienione urzędy mogą i w innych wypadkach wydać zarządzenia, które konieczne są dla zabezpieczenia zapasów dewizowych i powstania dewiz. O ile wydane zarządzenia wymagają wykonania, wykona je urząd, który je wydał. Urząd Dewizowy oraz Devisenschutzkommandos (Brygady Ochrony Dewiz) mogą Hauptzollämter (Główne Urzędy Celne) i Kreishauptmann'a (Starostę), właściwego miejscowo prosić o udzielenie pomocy urzędowej. Dotknięty ponosi koszty zarządzeń, wykonanych na podstawie wyżej wymienionych przepisów, o ile nie znieśnie się zarządzeń jako z początku nieuzasadnionych. Kilku dotkniętych odpowiada solidarnie. Zwrot kosztów, powstających dotkniętym, jest wykluczony.

(2) Dla ogólnego zabezpieczenia majątku żydowskiego wydane będą specjalne zarządzenia.

§ 16

Przepisy karne

(1) Kto umyślnie działa przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, podlega karze więzienia lub w szczególnie ciężkich wypadkach karze ciężkiego więzienia do lat dziesięciu oraz grzywnie do dziesięciokrotnej kwoty wartości, do których czyny karygodne się odnoszą, lub jednej z tych kar. Usiłowanie jest karalne. Kto dopuści się wykroczenia przez niedbalstwo, podlega tylko karze grzywny; w razie nieściągalności zamienia się grzywnę na karę więzienia. Tej samej karze podlega, kto działa przeciw zarządzeniu Urzędu Dewizowego lub urzędu, któremu powierzono zadania dewizowo-gospodarcze, lub kto nie na czas, lub nieprawidłowo lub wcale nie stosuje się do zarządzenia.

(2) Karze wymienionej w ust. 1 podlega również, kto umyślnie nawołuje, zachęca lub oferuje się do popełnienia jednego z czynów, określonych w ust. 1.

(3) Nadto wartości, do których odnoszą się czyny karygodne, mogą ulec konfiskacie, także wówczas, gdy nie należą do sprawcy lub współuczestnika.

(4) Jeżeli konfiskata wartości wymienionych w ust. 3, jest niemożliwa, wtedy zasądzić można ściąganie kwoty odpowiadającej tym wartościom (konfiskata zastępcza).

§ 17

Przepisy karno-procesowe

(1) Zawyrokowanie wykroczeń dewizowych następuje przez sądy specjalne. W postępowaniu karnym Urząd Dewizowy ma prawo oskarżyciela ubocznego.

(2) Ist der Beschuldigte abwesend oder kann keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden, so kann auf Antrag der Anklagebehörde die Einziehung oder Ersatzeinziehung selbständig durch Beschluß des Gerichts ausgesprochen werden. In den Fällen der §§ 7, 8 Abs. 1, 9 Buchst. a) und 14 kann die Einziehung und Ersatzeinziehung auch durch das Hauptzollamt erfolgen.

(3) Wenn der Beschuldigte eine Devisenzwiderhandlung vorbehaltslos einräumt, kann er sich der in einer Niederschrift festzusetzenden Strafe unter Verzicht auf gerichtliche Entscheidung sofort unterwerfen, sofern die Devisenzwiderhandlung nur mit Geldstrafe und Einziehung oder einer dieser Strafen bedroht ist oder wenn die Voraussetzungen des § 27 b des Reichsstrafgesetzbuches (§ 9 der Strafanpassungsverordnung vom 8. Juli 1938 — Reichsgesetzbl. I S. 844) vorliegen. Die Unterwerfung steht einer rechtskräftigen Verurteilung gleich.

(4) Auf das Unterwerfungsverfahren finden die §§ 429, 442 bis 444, 454, 455, 457, 459 Abs. 2, 470, 475 der Reichsabgabenordnung und die §§ 2 bis 4, 7 und 8 Verordnung über die Unterwerfung im Strafverfahren gemäß § 410 (jetzt § 445) der Reichsabgabenordnung vom 1. November 1921 (Reichsgesetzbl. S. 1328) sinngemäß Anwendung. An die Stelle des Finanzamts tritt die Devisenstelle.

(5) Auf die Vollstreckung der Straferkenntnisse und der Kostenentscheidungen der Devisenstelle findet § 459 Abs. 1, 3 und 4 der Reichsabgabenordnung Anwendung.

(6) Die Devisenstelle kann die Befugnisse, die ihr im gerichtlichen Verfahren zustehen, anderen Behörden oder bestimmten Beamten übertragen.

§ 18

Verkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Deutschen Reich

Wegen des devisenrechtlichen Verkehrs mit dem Deutschen Reich ergehen noch besondere Vorschriften.

§ 19

Freistellung der Reichskreditkasse

Die Beschränkungen und Verbote dieser Devisenverordnung gelten nicht für die Hauptverwaltung der Reichskreditkassen und ihre Zweigstellen

§ 20

Durchführung

Die zur Durchführung und Ergänzung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erläßt der Leiter der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs.

§ 21

Inkrafttreten

Diese Verordnung tritt mit dem 20. November 1939 in Kraft. Gleichzeitig treten alle bisher im Generalgouvernement erlassenen devisenrechtlichen Vorschriften außer Kraft.

Krakau, den 15. November 1939.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

(2) Jeżeli obwiniony jest nieobecny lub gdy nie można ścigać lub skazać określonej osoby, wówczas może być na wniosek władzy oskarżającej konfiskata lub konfiskata zastępcza samodzielnie orzeczona postanowieniem sądu. W wypadkach §§ 7, 8 ust. 1, 9 lit. a) i 14 może konfiskata lub konfiskata zastępcza nastąpić również przez Hauptzollamt (Główny Urząd Celny).

(3) Jeżeli obwiniony bez zastrzeżenia przyznaje się do wykroczenia dewizowego, może poddać się natychmiast karze wymierzonej na piśmie z zrzeczeniem się rozstrzygnięcia sądowego, o ile wykroczenie dewizowe zagrożone jest tylko grzywną i konfiskatą lub jedną z tych kar, albo gdy dane są założenia § 27 b kodeksu karnego Rzeszy Niemieckiej (§ 9 rozporządzenia dostosowania karnego z dnia 8 lipca 1938 r. — Reichsgesetzblatt I S. 844, Dziennik Ustaw Rzeszy Niem. I str. 844). Poddanie się równa się prawomocnemu skazaniu.

(4) Do postępowania poddania się mają §§ 429, 442 do 444, 454, 455, 457, 459 ust. 2, 470, 475 ordynacji danin Rzeszy Niemieckiej, oraz §§ 2 do 4, 7 i 8 rozporządzenia o poddaniu się w postępowaniu karnym według § 410 (teraz § 445) ordynacji danin Rzeszy Niemieckiej z dnia 1 listopada 1921 r. (Reichsgesetzblatt S. 1328, Dziennik Ustaw Rzeszy Niem. str. 1328) odpowiednie zastosowanie. W miejsce Urzędu Skarbowego wstępuje Urząd Dewizowy.

(5) Do wykonania uznań karnych i rozstrzygnięć w sprawie kosztów Urzędów Dewizowych ma zastosowanie § 459 ust. 1, 3 i 4 ordynacji danin Rzeszy Niemieckiej.

(6) Urząd Dewizowy może prawa, służące mu w postępowaniu sądowym, przenieść na inne urzędy lub oznaczonych urzędników.

§ 18

Obrót między Generalnym
Gubernatorstwem
a Rzeszą Niemiecką

Co do obrotu dewizowo-prawnego między Rzeszą Niemiecką wyda się jeszcze specjalne przepisy.

§ 19

Uprzywilejowanie Kredytowej
Kasy Rzeszy Niemieckiej

Ograniczenia i zakazy niniejszego rozporządzenia dewizowego nie dotyczą Głównej Administracji Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej i ich oddziałów.

§ 20

Wykonanie

Przepisy, potrzebne do wykonania i uzupełnienia niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 1939 r. Równocześnie tracą moc wszystkie dotychczas w okupowanym obszarze wydane przepisy dewizowo-prawne.

Krakau (Kraków), dnia 15 listopada 1939 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Verordnung

über die Errichtung einer Verrechnungsstelle im Generalgouvernement.

Vom 20. November 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichsanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Innerhalb der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs wird eine Verrechnungsstelle gebildet. Der Leiter der Abteilung Devisen ist gleichzeitig Leiter der Verrechnungsstelle. Die Verrechnungsstelle führt die Bezeichnung:

„Verrechnungsinstitut Krakau“.

§ 2

(1) Der Verrechnungsstelle obliegt die Vornahme der Handlungen und Rechtsgeschäfte, die zur Durchführung der Verrechnung von Zahlungsverbindlichkeiten zwischen dem Deutschen Reich und dem Generalgouvernement entsprechend der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs vom 20. November 1939 (Verordnungsblatt G. G. P. 1939 S. 53) und Abschnitt II des Runderlasses 138/39 des Herrn Reichswirtschaftsministers vom 17. November 1939 (V Dev. 1/45600/39) erforderlich sind.

(2) Die Verrechnungsstelle hat insbesondere die erforderlichen Verrechnungskonten zu führen, die vorgesehenen Verrechnungen vorzunehmen und die zugunsten der Deutschen Verrechnungskasse eingezahlten Reichsmarkbeträge zu verwalten.

§ 3

(1) Eine Verzinsung der von der Verrechnungsstelle zu führenden Konten findet nicht statt.

(2) Die Verrechnungsstelle ist berechtigt, Gebühren zu erheben.

§ 4

(1) Die Verrechnungsstelle führt die Zahlungsaufträge so aus, wie sie ihr von der Deutschen Verrechnungskasse oder den im Generalgouvernement ansässigen Schuldnern zugehen.

(2) Pfändungen, Verpfändungen und Abtretungen bleiben unberücksichtigt, es sei denn, daß ihnen in dem Zahlungsauftrag Rechnung getragen ist.

§ 5

Die Verrechnungsstelle wird durch gemeinsame Unterschrift von zwei Personen verpflichtet. Die Namen der Unterschriftsberechtigten werden durch Aushang in den Geschäftsräumen bekanntgegeben.

§ 6

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erläßt der Leiter der Abteilung Devisen im Amte des Generalgouverneurs.
Krakau, den 20. November 1939.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

Rozporządzenie

o założeniu Urzędu Rozrachunkowego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

W obrębie Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora zakłada się Urząd Rozrachunkowy. Kierownik Wydziału Dewiz jest równocześnie Kierownikiem Urzędu Rozrachunkowego. Urząd Rozrachunkowy prowadzi nazwę:

„Instytut Rozrachunkowy Krakau“.

§ 2

(1) Zadaniem Urzędu Rozrachunkowego jest wykonywanie działań i czynności prawnych, potrzebnych dla przeprowadzenia rozrachunku należności płatniczych między Rzeszą Niemiecką, a Generalnym Gubernatorstwem stosownie do zarządzenia Nr. 1 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora z dnia 20 listopada 1939 r. (Dziennik rozporządzeń G. G. P. 1939 r. str. 53) oraz rozdziału II okólnika 138/39 Pana Ministra Góspodarki Rzeszy z dnia 17 listopada 1939 r. (V Dev 1/45600/39).

(2) Urząd Rozrachunkowy winien szczególnie prowadzić potrzebne konta rozrachunkowe, wykonywać przewidziane rozrachunki oraz zarządzać wpłaconymi na rzecz Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej kwotami w markach niemieckich.

§ 3

(1) Oprocentowanie kont, których prowadzenie należy do Urzędu Rozrachunkowego, nie ma miejsca.

(2) Urząd Rozrachunkowy uprawniony jest do pobierania opłat.

§ 4

(1) Urząd Rozrachunkowy wykonuje zlecenia płatnicze tak, jak nadchodzą do niego ze strony Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej lub dłużników zamieszkałych na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Zajęcia, zastawienia i cesje pozostają nie uwzględnione, chyba że są wzięte w rachubę w zleceniu płatniczym.

§ 5

Urząd Rozrachunkowy bierze na siebie zobowiązania przez wspólny podpis dwóch osób. Nazwiska upoważnionych do podpisania ogłosi się wywieszka w gmachach Urzędu.

§ 6

Przepisy potrzebne dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Anordnung Nr. 1

des Leiters der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs.

Vom 20. November 1939.

Betr.: Reise- und Grenzverkehr

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 ordne ich an:

I. Dienstreisen

(1) Angehörige der Wehrmacht, der SS-Verfügungstruppe und der SS-Totenkopfverbände, Beamte, Angestellte und Arbeiter reichsdeutscher Dienststellen und von Dienststellen des Generalgouvernements, Amtsträger der NSDAP. sowie Angehörige ihrer Gliederungen und angeschlossenen Verbände, die in dienstlichem Auftrag reisen, sind berechtigt, beim Überschreiten der Grenze zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichsgebiet (ohne Protektorat Böhmen und Mähren) bis zu 600.— Zloty oder 300.— RM je Grenzübertritt in beiden Richtungen mit sich zu führen.

Neben den vorgenannten Höchstbeträgen darf die Reisefreigrenze des § 7 Abs. 3 der Devisenverordnung nicht in Anspruch genommen werden.

(2) Im Deviseninteresse und zur Vermeidung von Umwechslungsschwierigkeiten ist es erforderlich, daß reisende Personen sich grundsätzlich mit den Zahlungsmitteln des Gebiets versehen, in das die Einreise erfolgen soll, also bei Reisen aus dem Generalgouvernement in das Reichsgebiet mit Reichsmarkzahlungsmitteln, bei Reisen aus dem Reichsgebiet in das Generalgouvernement mit Zlotyzahlungsmitteln.

(3) Um die rechtzeitige Versorgung mit Reichsmarkbeträgen auch nach Aufruf der zur Zeit noch im Umlauf befindlichen Reichskreditkassenscheine vor Antritt der Dienstreise ins Reichsgebiet zu gewährleisten, werden die Dienststellen der unter Ziffer I, 1 genannten Personenkreise ermächtigt, ohne Genehmigung für Reisezwecke in dem angegebenen Rahmen im Generalgouvernement Reichsmarkzahlungsmittel zu erwerben und den genannten Personen im Rahmen des Höchstbetrags von 300.— RM auszuhändigen. Nicht verbrauchte Beträge dürfen von den Dienststellen ohne Genehmigung zurückgewechselt werden.

(4) Reichsmarknoten und deutsche Scheidemünzen, die auf Grund der Vorschriften der Ziffer I, 1 dieser Anordnung in das Generalgouvernement durch Personen eingebracht werden, die ihren Wohnsitz oder ständigen Aufenthalt im Generalgouvernement haben, sind gemäß § 12 Abs. 1, 4 und 5 der Devisenverordnung an die Reichskreditkassen unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank abzuliefern. Wegen der übrigen einreisenden Personen hat das Reichswirtschaftsministerium durch Runderlaß darauf hingewiesen, daß eingebrachte Reichsmarkzahlungsmittel alsbald nach der Einreise in das Generalgouvernement bei einer Reichskreditkasse oder einer zugelassenen Devisenbank oder Wechselstube umzuwechseln sind.

Zarządzenie Nr. 1

Kierownika Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

Dotyczy: Ruchu podróżniczego
i granicznego

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. zarządzam:

I. Podróże służbowe

(1) Członkowie Wojska, SS-Verfügungstruppe i SS-Totenkopfverbände, urzędnicy, pracownicy i robotnicy Urzędów Rzeszy Niemieckiej i Urzędów Generalnego Gubernatorstwa, dostojnicy NSDAP. (Narodowo-Socjalistycznej Niemieckiej Partii Robotniczej), jak również członkowie jej formacji i przyłączonych związków, podróżujący na zlecenie służbowe, upoważnieni są przy przekroczeniu granicy między Generalnym Gubernatorstwem i obszarem Rzeszy (bez Protektoratu Czech i Moraw) przewozić przy każdorazowym przekraczaniu granicy w obydwu kierunkach do 600 złotych lub 300 marek niemieckich.

Obok wymienionej kwoty maksymalnej, nie wolno korzystać z wolnej kwoty w ruchu turystycznym, określonej w § 7 ust. 3 rozporządzenia dewizowego.

(2) W interesie dewizowym i celem uniknięcia trudności wymiany potrzebne jest, aby osoby podróżujące zaopatrywały się zasadniczo w środki płatnicze tego obszaru, do którego nastąpić ma wjazd, a więc przy podróżach z Generalnego Gubernatorstwa do obszaru Rzeszy w środki płatnicze w markach niemieckich, przy podróżach z obszaru Rzeszy do Generalnego Gubernatorstwa w środki płatnicze w złotych.

(3) Ażeby zapewnić zaopatrzenie na czas w marki niemieckie i po wycofaniu z obiegu obecnie jeszcze będących w obiegu asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej przed rozpoczęciem podróży służbowej do obszaru Rzeszy, upoważnia się urzędy gromad osób, wymienionych pod cyfrą I, 1, nabyć w Generalnym Gubernatorstwie bez zezwolenia dla celów podróżniczych w podanych ramach środki płatnicze w markach niemieckich, oraz wręczyć je wymienionym osobom w ramach dozwolonej wysokości do 300 marek niemieckich. Kwoty nie zużyte mogą urzędy wymieniać z powrotem bez zezwolenia.

(4) Banknoty w markach niemieckich i niemiecki bilon, przywieziony do Generalnego Gubernatorstwa na podstawie przepisów cyfry I, 1 niniejszego zarządzenia przez osoby mające miejsce zamieszkania lub stałego pobytu w Generalnym Gubernatorstwie, należy stosownie do § 12 ust. 1, 4 i 5 rozporządzenia dewizowego dostarczyć właściwej miejscowo Kredytowej Kasie Rzeszy Niemieckiej bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego. Co do innych osób wjeżdżających, wskazało Ministerstwo Gospodarki Rzeszy okólnikiem na to, że przywożone środki płatnicze w markach niemieckich należy niezwłocznie po wjeździe do Generalnego Gubernatorstwa wymieniać w jednej z Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej lub w dopuszczonym Banku Dewizowym lub kantorze wymiany.

II. Geschäftsreisen

(1) Laut Anordnung des Herrn Reichswirtschaftsministers dürfen Geschäftsreisende, die durch eine Bescheinigung reichsdeutscher Stellen oder von Dienststellen des Generalgouvernements nachweisen, daß die Reise aus wirtschaftlichen Gründen dringend geboten ist, bis zu 300.— Reichsmark oder 600.— Zloty in beiden Richtungen ohne Genehmigung mit sich führen. Ich stelle hierdurch diese Personen von der nach § 7 der Devisenverordnung an sich erforderlichen Genehmigung für die Ein- und Ausfuhr dieser Zahlungsmittel frei.

(2) Die Mitnahme von Zahlungsmitteln bei Geschäftsreisen vom Generalgouvernement in das Reichsgebiet über den Freigrenzebetrag von 20 Zloty hinaus ist nur mit Genehmigung zulässig.

III. Grenzverkehr

(1) Im Grenzverkehr dürfen Beträge bis zu 5 Zloty oder 2.50 Reichsmark täglich, höchstens jedoch 50 Zloty oder 25 Reichsmark monatlich, mitgenommen werden.

(2) Wegen des Grenzgänger- und Marktverkehrs bleiben besondere Weisungen vorbehalten. Die Grenzzollstellen ermächtige ich, in dringenden Fällen bis auf weiteres die Mitnahme angemessener Beträge in diesem Verkehr zuzulassen.

Krakau, den 20. November 1939.

Der Leiter der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs
T e t z n e r

Anordnung Nr. 2

des Leiters der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs.

Vom 20. November 1939.

Betr.: Verrechnungsverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Deutschen Reich

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 20. November 1939 ordne ich an:

I. Grundsätzliche Bestimmungen

(1) Sämtliche Zahlungen im Verkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Deutschen Reich (ohne Protektorat Böhmen und Mähren) erfolgen ausschließlich im Verrechnungswege durch Vermittlung der deutschen Verrechnungskasse Berlin C 111 und dem Verrechnungsinstitut Krakau in Krakau. Eine Ausnahme gilt nur insoweit, als im Reise- und Grenzverkehr die Mitnahme von Zahlungsmitteln beim Grenzübertritt in beschränktem Umfange zugelassen ist (vgl. meine Anordnung Nr. 1 vom heutigen Tage). Die bei der Deutschen Verrechnungskasse geführten Verrechnungskonten des Verrechnungsinstituts Krakau werden in Reichsmark geführt; Einzahlungen auf diese Konten

II. Podróże w sprawach handlowych

(1) Według zarządzenia Pana Ministra Gospodarki Rzeszy wolno podróżnym w sprawach handlowych, udowadniającym zaświadczeniem urzędów Rzeszy Niemieckiej lub urzędów Generalnego Gubernatorstwa, że podróż koniecznie wskazana jest z przyczyn gospodarczych, przewieźć bez zezwolenia w obydwu kierunkach do 300 marek niemieckich lub 600 złotych. Niniejszym uwalniam osoby te od zezwolenia wymaganego w innych wypadkach według § 7 rozporządzenia Dewizowego dla przy- i wywozu tych środków płatniczych.

(2) Przewóz środków płatniczych przy podróżach w sprawach handlowych z Generalnego Gubernatorstwa do obszaru Rzeszy ponad wolną kwotę do wysokości 20 złotych jest dopuszczalny tylko za zezwoleniem.

III. Ruch graniczny

(1) W ruchu granicznym wolno przewieźć kwoty do wysokości 5 złotych lub 2.50 marek niemieckich dziennie, najwyżej jednak 50 złotych lub 25 marek niemieckich miesięcznie.

(2) Co do ruchu stałych przechodniów granicy i ruchu targowego zastrzega się specjalne zarządzenia. Upoważniam graniczne urzędy celne zezwalać w koniecznych wypadkach aż do odmiennego uregulowania na przewóz odpowiednich kwot w tymże ruchu.

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
T e t z n e r

Zarządzenie Nr. 2

Kierownika Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

Dotyczy: Obrotu rozrachunkowego między Generalnym Gubernatorstwem a Rzeszą Niemiecką

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. zarządzam:

I. Postanowienia zasadnicze

(1) Wszelkie zapłaty w obrocie między Generalnym Gubernatorstwem a Rzeszą Niemiecką (bez Protektoratu Czech i Moraw) następują wyłącznie w drodze rozrachunkowej za pośrednictwem Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej, Berlin C 111 i Instytutem Rozrachunkowym Krakau w Krakau (w Krakowie). Wyjątek istnieje tylko o tyle, o ile w ruchu turystycznym i granicznym przewóz środków płatniczych przy przekraczaniu granicy w ograniczonej mierze jest dozwolony (p. moje zarządzenie Nr. 1 z dnia dzisiejszego). Prowadzone w Niemieckiej Kasie Rozrachunkowej konta rozrachunkowe Instytutu Rozrachunkowego Krakau prowadzi się w markach niemieckich;

sind demnach nur in Reichsmark zulässig. Die Verrechnungskonten der Deutschen Verrechnungskasse bei dem Verrechnungsinstitut werden in Zloty unterhalten. Einzahlungen auf diese Konten sind demnach nur in Zloty zulässig.

(2) Einzahlungen auf die bei dem Verrechnungsinstitut Krakau unterhaltenen Verrechnungskonten der Deutschen Verrechnungskasse sind nur auf Grund einer Genehmigung der Devisenstelle Krakau zulässig, soweit sich aus Ziffer III dieser Anordnung nichts Abweichendes ergibt.

(3) Die Abwicklung der auf den Verrechnungskonten der Deutschen Verrechnungskasse und des Polaki Institut Rozrachunkowy (PIR) bereits eingezahlten, aber noch nicht verrechneten Beträge erfolgt unabhängig von der nachstehenden Regelung.

II. Warenverkehr

Zahlungen auf Grund von Verbindlichkeiten aus der Einfuhr von Waren aus dem Reichsgebiet in das Generalgouvernement werden ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt ihrer Entstehung auf einem für die Deutsche Verrechnungskasse bei dem Verrechnungsinstitut Krakau geführten „Warenkonto“ zum Umrechnungsverhältnis von fünfzig Reichspfennig = ein Zloty entgegengenommen.

III. Kapitalverkehr und sonstiger Zahlungsverkehr außerhalb des Warenverkehrs

(1) Zahlungen außerhalb des Warenverkehrs nach dem Gebiet des Deutschen Reichs werden ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt ihrer Entstehung auf einem für die Deutsche Verrechnungskasse bei dem Verrechnungsinstitut geführten Spezialkonto zum Umrechnungsverhältnis von fünfzig Reichspfennig = ein Zloty entgegengenommen.

(2) Gehälter, Vergütungen und Reisekosten zugunsten der in meiner Anordnung Nr. 1 Ziffer I genannten Personen dürfen von den reichsdeutschen Dienststellen auf Grund einer Anordnung des Herrn Reichswirtschaftsministers ohne Genehmigung auf das Spezialkonto zur Überweisung nach dem Generalgouvernement eingezahlt werden.

(3) Allgemein können Zahlungen bis zu 10.— Reichsmark je Person und Kalendermonat mittels der Post oder durch Devisenbanken ohne Genehmigung gegen Paßeintragung in das Reichsgebiet überwiesen werden.

Krakau, den 20. November 1939.

Der Leiter der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs

T e g n e r

wpłaty na te konta dopuszczalne są przeto tylko w markach niemieckich. Konta rozrachunkowe Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej w Instytucie Rozrachunkowym prowadzi się w złotych. Wpłaty na te konta dopuszczalne są przeto tylko w złotych.

(2) Wpłaty na konta rozrachunkowe prowadzone dla Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej w Instytucie Rozrachunkowym Krakau dopuszczalne są tylko na podstawie zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau, o ile z cyfry III niniejszego zarządzenia nie wynika coś odmiennego.

(3) Rozrachunek kwot już wpłaconych na konta rozrachunkowe Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej i Polskiego Instytutu Rozrachunkowego (PIR'u) nie rozliczonych dotychczas, następuje niezależnie od wyżej podanego uregulowania.

II. Obrót towarowy

Zapłaty na podstawie należności z tytułu przywozu towarów z obszaru Rzeszy do Generalnego Gubernatorstwa przyjmuje się bez względu na czas ich powstania na prowadzone dla Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej w Instytucie Rozrachunkowym Krakau „konto towarowe“ po kursie przerachowania: pięćdziesiąt fenigów niemieckich równa się jednemu złotemu.

III. Obrót kapitałowy i inny obrót płatniczy poza obrotem towarowym

(1) Zapłaty poza obrotem towarowym do obszaru Rzeszy Niemieckiej przyjmuje się bez względu na czas ich powstania na prowadzone dla Niemieckiej Kasy Rozrachunkowej w Instytucie Rozrachunkowym konto specjalne po kursie przerachowania: pięćdziesiąt fenigów niemieckich równa się jednemu złotemu.

(2) Pensje, wynagrodzenia i koszty podróży na rzecz osób wymienionych pod cyfrą 1 mego zarządzenia Nr. 1 wolno Urzędowi Rzeszy Niemieckiej wpłacać na podstawie zarządzenia Pana Ministra Gospodarki Rzeszy bez zezwolenia na konto specjalne, celem przekazania ich do Generalnego Gubernatorstwa.

(3) Ogólnie mogą być od osoby co miesiąc kalendarzowy bez zezwolenia przekazywane do obszaru Rzeszy pocztą lub przez Bank Dewizowy płatności do wysokości 10,— marek niemieckich za wpisaniem odpowiedniej notatki w paszporcie.

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

T e t z n e r

Anordnung Nr. 3

des Leiters der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs.

Vom 20. November 1939.

Betr.: Anbietungs- und Ablieferungspflicht

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 ordne ich an:

Zarządzenie Nr. 3

Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie
Generalnego Gubernatora.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

Dotyczy: Obowiązku zaoferowania i odstąpienia

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. zarządzam:

(1) Durch § 12 Abs. 1 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 ist ein einmaliger Aufruf von Devisenwerten und Gold erfolgt. Dieser Aufruf ist an die Stelle des § 12 der Devisenordnung für das besetzte ehemals polnische Gebiet (ohne Ostoberschlesien) vom 7. Oktober 1939 getreten, ohne daß hierdurch in Bezug auf die Anbietungsfristen sachliche Änderungen entstanden sind. Die Anbietungsfristen, wie sie auf Grund der Devisenordnung vom 7. Oktober 1939 im Zusammenhang mit den Bekanntmachungen der zuständigen Reichskreditkassen festgelegt sind, bleiben bestehen. Für anbieterpflichtige Forderungen läuft die Anbietungsfrist am 30. November 1939 ab. Für die übrigen anbieterpflichtigen Werte war ursprünglich eine Anbietungsfrist bis zum 31. Oktober 1939 gesetzt. Diese Frist ist allgemein bis zum 4. November 1939, bezirksweise darüber hinaus bis zu 14 Tagen nach Errichtung der jeweiligen Reichskreditkassen, längstens jedoch bis zum 30. November 1939 ausgedehnt worden. Diese Regelung gilt für Werte, die der Anbieterpflichtige am 14. Oktober 1939 befaß. Für Werte, die in der Zeit zwischen dem 14. Oktober 1939 und dem 20. November 1939 angefallen sind, galt nach der Devisenordnung vom 7. Oktober 1939 eine Anbietungsfrist von 3 Tagen. Diese Anbietungsfrist ist jedoch bis zu dem Zeitpunkt verlängert, bis zu dem die am 14. Oktober 1939 besessenen Werte bereits anzubieten waren, sofern diese Frist länger war.

(2) Mit Wirkung vom 20. November 1939 ist eine Devisengrenze zwischen dem Reichsgebiet (ohne Protektorat Böhmen und Mähren) und dem Generalgouvernement errichtet worden. Mit dem beabsichtigten Aufruf der auf Floty lautenden Zahlungsmittel in den ins Reichsgebiet eingegliederten Ostgebieten und der auf Reichsmark lautenden Geldsorten in dem Generalgouvernement wird die Devisengrenze gleichzeitig Währungsgrenze sein. Aus diesem Grunde unterliegen auch die auf Reichsmark oder Rentenmark lautenden Zahlungsmittel gemäß § 12 der Devisenverordnung der anbieterpflicht.

Auf Reichsmark oder Rentenmark lautende Zahlungsmittel, die dem Anbieterpflichtigen am 20. November 1939 gehörten, sind wie folgt anzubieten:

- a) Scheidemünzen in der Stückelung von 1, 2, 5 und 10 Pfennigen bis zum 30. Dezember 1939,
- b) die übrigen Zahlungsmittel bis zum 15. Dezember 1939 einschließlich.

Für die nach dem 20. November 1939 angefallenen Reichsmark- und Rentenmarkzahlungsmittel bleibt es bei der in § 12 Abs. 3 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 festgesetzten Anbietungsfrist von 3 Tagen.

Reichskreditkassenscheine unterliegen bis auf weiteres nicht der Anbieterpflicht.

(3) Auf Reichsmark lautende Forderungen gegen im Reichsgebiet (ohne Protektorat Böhmen

(1) § 12-ym ust. 1 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. nastąpiło jednorazowe wezwanie, aby zaoferowano wartości dewizowe i złoto. Wspomniane wezwanie wstąpiło w miejsce § 12 Ustawy Dewizowej dla okupowanego, dawniej polskiego obszaru (bez Wschodniego Górnego Śląska) z dnia 7 października 1939 r., które co do terminów zaoferowania nie dokonało rzeczowych zmian. Terminy zaoferowania, ustalone Ustawą Dewizową z dnia 7 października 1939 r. w związku z obwieszczeniami właściwych Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, pozostają więc nie naruszone. Dla wierzytelności, które zaoferować należy, wpływa termin zaoferowania z dniem 30 listopada 1939 r. Dla innych wartości, które zaoferować należy, wyznaczony był poprzednio termin zaoferowania do dnia 31 października 1939 r. Niniejszy termin przedłużono ogólnie do dnia 4 listopada 1939 r., dla Okręgów ponadto aż do 14 dni po założeniu właściwych Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej, najdłużej jednak do dnia 30 listopada 1939 r. Wymienione uregulowanie dotyczy wartości, których obowiązywanie do zaoferowania posiadał w dniu 14 października 1939 r. Względem wartości, przypadłych w czasie między 14-tym października 1939 r. a 20-tym listopada 1939 r., obowiązywał według Ustawy Dewizowej z dnia 7 października 1939 r. trzydniowy termin zaoferowania. Wspomniany termin zaoferowania przedłużono jednak aż do chwili, do której należało zaoferować wartości, posiadane w dniu 14 października 1939 r., o ile termin ten był dłuższy.

(2) Ze skutecznością od dnia 20 listopada 1939 r. utworzono pomiędzy obszarem Rzeszy Niemieckiej (bez Protektoratu Czech i Moraw) i obszarem Generalnego Gubernatorstwa, granicę dewizową. Z zamierzonym wycofaniem z obiegu środków płatniczych, opiewających na złote, na obszarach Wschodnich, włączonych do obszarów Rzeszy Niemieckiej, oraz rodzajów pieniędzy, opiewających na marki niemieckie na obszarach Generalnego Gubernatorstwa, będzie granicą dewizową równocześnie granicą walutową. Z tego powodu podlegają i na marki niemieckie lub rentowe (Reichs- und Rentenmark) opiewające środki płatnicze według § 12 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. obowiązkowi zaoferowania.

Na marki niemieckie lub rentowe (Reichs- oder Rentenmark) opiewające środki płatnicze, które obowiązywały do zaoferowania w dniu 20 listopada 1939 r. posiadał, należy zaoferować jak następuje:

- a) bilony w monetach po 1, 2, 5 i 10 fenigów do dnia 30 grudnia 1939 r.,
- b) pozostałe środki płatnicze do dnia 15 grudnia 1939 r. włącznie.

Co do środków płatniczych w markach niemieckich i rentowych (Reichs- und Rentenmark), przypadłych po dniu 20 listopada 1939 r., obowiązuje nadal ustalony w § 12 ust. 3 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. 3-dniowy termin zaoferowania.

Asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej nie podlegają obowiązkowi zaoferowania aż do odwołania.

(3) Wierzytelności, opiewające na marki niemieckie, do osób, zamieszkałych na obszarze

und Mähren) anfassige Personen und in diesem Gebiet ausgestellte Wertpapiere sowie Anteilscheine, die von einem nicht im Reichsgebiet anfassigen Treuhänder auf Grund reichsdeutscher Wertpapiere oder Schulscheine ausgegeben sind, bleiben bis auf weiteres von der Anbieterspflicht freigestellt.

Krakau, den 20. November 1939.

Der Leiter der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs
T e h n e r

Anordnung Nr. 4

des Leiters der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs.

Vom 20. November 1939.

Betrifft: Allgemeine Maßnahmen zur
Sicherstellung jüdischen Ver-
mögens.

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement ordne ich an:

(1) Guthaben (Konten), Depots und Schließfächer bei Geld- und Kreditinstituten, die anonym, d. h. auf fingierte Namen, Kennziffern, Kennworte u. dgl. geführt werden, sind gesperrt.

(2) Guthaben, Depots und Schließfächer bei Geld- und Kreditinstituten, die auf den Namen von Juden geführt werden oder über welche Juden die Verfügungsbefugnis zusteht, sind gesperrt.

(3) Juden sind verpflichtet, ihre verfügbaren Bankguthaben, Safes und Depots unverzüglich, spätestens bis zum 31. 12. 1939 bei einer Bank zusammenlegen. Ausnahmen sind nur mit Genehmigung der Devisenstelle zulässig.

(4) Zu Lasten der gemäß Ziffer 2 gesperrten Guthaben dürfen die Geld- und Kreditinstitute bis zu 250 Zloty wöchentlich an die Verfügungsberechtigten oder zu deren Gunsten an Dritte ohne Genehmigung auszahlen.

Für Zwecke des laufenden Bedarfs gewerblicher Unternehmungen können zu Lasten der gesperrten Guthaben die erforderlichen Beträge in Höhe des der kontoführenden Bank oder Kasse nachgewiesenen Bedarfs ohne Genehmigung ausgezahlt werden.

(5) An Juden dürfen Zahlungen, die 500 Zloty übersteigen, nur zu deren Gunsten auf ein Konto bei einem Geld- oder Kreditinstitut geleistet werden. Bei der Errechnung des vorgenannten Betrags sind Zahlungen, die innerhalb eines Kalendermonats aus dem gleichen Schuldverhältnis geleistet werden, zusammenzurechnen.

(6) Juden sind verpflichtet, in ihrem Besitz befindliche ihnen gehörige Barbeträge, soweit diese den Betrag von 2000 Zloty übersteigen, unverzüglich nach Inkrafttreten dieser Anordnung bzw. nach Erwerb dieser Beträge auf ein Konto bei einem Geld- oder Kreditinstitut einzuzahlen. Ziffer 4 Abs. 2 dieser Anordnung bleibt unberührt.

Rzeszy Niemieckiej (bez Protektoratu Czech i Moraw), oraz papiery wartościowe, w tymże obszarze wystawione, jak również świadectwa udziałowe, wydane przez nieosiadłego na obszarze Rzeszy Niemieckiej powiernika na podstawie papierów wartościowych lub skryptów dłużnych niemieckich, zwolnione są aż do odwołania od obowiązku zaoferowania.

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
T e t z n e r

X Zarządzenie Nr. 4

Kierownika Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

Dotyczy: Ogólnych środków
celem zabezpieczenia
majątku żydowskiego

Na podstawie § 20 rozporządzenia Dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa zarządzam:

(1) Konta, depozyty i schowki (safes) charakteru anonimowego, tj. prowadzone na nazwiska fikcyjne, cyfry lub hasła itp., w instytucjach pieniężnych i kredytowych są zablokowane.

(2) Konta, depozyty i schowki (safes) w instytucjach pieniężnych i kredytowych, prowadzone na nazwiska żydów lub do których przysługuje żydom prawo rozporządzania, są zablokowane.

(3) Żydzi zobowiązani są konta bankowe, schowki (safes) i depozyty, będące do ich dyspozycji, niezwłocznie, najpóźniej do dnia 31. XII. 1939 r. złożyć w jednym banku. Wyjątki dopuszczalne są tylko za zezwoleniem Urzędu Dewizowego.

(4) Na ciężar kont zablokowanych według cyfry 2 wolno instytucjom pieniężnym i kredytowym wypłacać bez zezwolenia uprawnionym do rozporządzania lub na ich rzecz osobom trzecim kwotę do 250 złotych tygodniowo.

Na pokrycie bieżących potrzeb przedsiębiorstw przemysłowych wolno bez zezwolenia za obciążeniem zablokowanych kont wypłacać konieczne kwoty w wysokości potrzeb, udowodnionych bankowi lub kasie prowadzącej konto.

(5) Na rzecz żydów wolno skutecznie wypłaty, przekraczające 500 złotych, tylko na dobro ich kont w instytucji pieniężnej lub kredytowej. Przy obliczaniu wyżej wymienionej kwoty, należy wypłaty, skutecznie na podstawie tego samego zobowiązania w ciągu miesiąca kalendarzowego, zsumować.

(6) Żydzi zobowiązani są do nich należące i w ich posiadaniu znajdujące się kwoty gotówkowe, przekraczające wysokość 2000 złotych, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego zarządzenia względnie po nabyciu tych kwot, wpłacać na konto w instytucji pieniężnej lub kredytowej. Cyfra 4 ust. 2 niniejszego zarządzenia zostaje niernaruszona.

Die gleiche Verpflichtung trifft den Juden, der derartige Beträge als ihm gehörig besitzt oder durch einen Treuhänder oder in sonstiger Weise die Verfügungsmacht über solche Beträge ausübt; sie trifft ferner den, der als Treuhänder, Vermögensverwalter oder in sonstiger Weise einem Juden gehörige Barbeträge besitzt.

(7) Für Freigabeanträge, die sich auf die durch die vorgenannten Bestimmungen betroffenen Werte beziehen, sind die Devisenschutzkommandos zuständig.

Krakau, den 20. November 1939.

**Der Leiter der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs
T e g n e r**

Obowiązek ten odnosi się również do żyda, który posiada kwoty tego rodzaju jako do niego należące albo przez fiducjarjusza lub w inny sposób sprawuje moc rozporządzania takimi kwotami; odnosi się on dalej do tego, kto jako fiducjarjusz, zarządca majątku lub w innym charakterze posiada kwoty gotówkowe, należące do żyda

(7) Dla wniosków o zniesienie ograniczeń, odnoszących się do wartości dotkniętych wyżej podanymi przepisami, właściwe są Devisenschutzkommandos (Brygady Ochrony Dewiz).

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

**Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.
T e t z n e r**

Anordnung Nr. 5

des Leiters der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs.

Vom 20. November 1939.

**Betrifft: Freie Ausländerguthaben
Gesperrte Guthaben**

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 ordne ich an:

(1) Freie Ausländerguthaben sind:

- a) Guthaben eines Ausländers in in- oder ausländischer Währung bei einer Reichskreditkassa oder Devisenbank, die nach dem 14. Oktober 1939 durch Einzahlung oder Überweisung freier Devisen entstanden sind,
- b) Guthaben von Ausländern gegenüber inländischen Geld- und Kreditinstituten, die auf Grund einer ausdrücklichen Genehmigung der Devisenstelle als freie Ausländerguthaben geführt werden.

(2) Über die freien Ausländerguthaben kann ohne Genehmigung nach § 6 Buchst. b) der Devisenverordnung verfügt werden.

(3) Andere als die in Ziffer 1 genannten Guthaben von Ausländern gegenüber inländischen Geld- und Kreditinstituten sind gesperrte Guthaben. Verfügungen über diese Guthaben und Guthabschriften, Einzahlungen und Überweisungen auf gesperrte Konten sind nur mit meiner Genehmigung zulässig.

Krakau, den 20. November 1939.

**Der Leiter der Abteilung Devisen
im Amte des Generalgouverneurs
T e g n e r**

Zarządzenie Nr 5

Kierownika Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Z dnia 20 listopada 1939 r.

**Dotyczy: Wolnych kont cudzoziemców
Zablokowanych kont**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. zarządzam:

(1) Wolnymi kontami cudzoziemców są:

- a) konta cudzoziemców w walucie krajowej lub zagranicznej w jednej z Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej lub Banku Dewizowym, które powstały po dniu 14 października 1939 r. przez wpłacenie lub przekazanie wolnych dewiz,
- b) konta cudzoziemców wobec krajowych instytucyj pieniężnych lub kredytowych, które na podstawie wyraźnego zezwolenia Urzędu Dewizowego prowadzone są jako wolne konta cudzoziemców.

(2) Wolnymi kontami cudzoziemców można rozporządzać bez zezwolenia według § 6 lit. b) rozporządzenia dewizowego.

(3) Inne niż wymienione w cyfrze 1 konta cudzoziemców w krajowych instytucjach pieniężnych lub kredytowych są kontami zablokowanymi. Rozporządzenia tymi kontami i zapisaniami na dobro rachunku oraz wpłaty i przekazania na konta zablokowane dopuszczalne są tylko za moim zezwoleniem.

Krakau (Kraków), dnia 20 listopada 1939 r.

**Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
T e t z n e r**